

**Державний професійно-технічний навчальний заклад
«Київське вище професійне училище водного транспорту»**

План–конспект уроку

РН 12-4 Тема програми 12 Гігієнічна оцінка якості харчових продуктів

Тема уроку 13. Законодавчі основи якості харчових продуктів прописані ХАССП. Гігієнічна оцінка якості сировини в РГ

Мета уроку:

Навчальна –

- ☐ ознайомити здобувачів з гігієнічними вимогами до реалізації готової продукції.

розвиваюча:

- ☐ розвивати логічне мислення та вміння вирішувати проблеми; розвивати навички дослідницької роботи та самостійного пошуку інформації;
- ☐ розвивати комунікативні навички та вміння застосовувати набуті знання в експлуатації нових зразків аналогічних машин.

Виховна :

- ☐ виховувати мислення, допитливість і самостійність.

Вид уроку: засвоєння знань

Дидактичне забезпечення: опорні конспекти.

Міжпредметні зв'язки: ТПП, виробниче навчання

План уроку

1. Законодавчі основи якості харчових продуктів прописані ХАССП.
Гігієнічна оцінка якості сировини в РГ

1. Законодавчі основи якості харчових продуктів прописані ХАССП. Гігієнічна оцінка якості сировини в РГ

(У тексті Закону слова "Міністерство охорони здоров'я України", "Державний комітет України по стандартизації, метрології та сертифікації", "належна якість", "санітарно-гігієнічна експертиза", "навколишнє природне середовище" та "строк" у всіх відмінках замінено відповідно словами "центральний орган виконавчої влади у сфері охорони здоров'я", "центральний орган виконавчої влади у сфері технічного регулювання та споживчої політики", "якість", "санітарно-епідеміологічна

експертиза", "довкілля" та "термін" у відповідному відмінку згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002).

Цей Закон встановлює правові засади забезпечення якості та безпеки харчових продуктів і продовольчої сировини для здоров'я населення, регулює відносини між органами виконавчої влади, виробниками, продавцями (постачальниками) і споживачами під час розробки, виробництва, ввезення на митну територію України (далі — ввезення), закупівлі, постачання, зберігання, транспортування, реалізації, використання, споживання та утилізації харчових продуктів і продовольчої сировини.

(Преамбула із змінами, внесеними згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: безпека харчових продуктів — відсутність загрози шкідливого впливу харчових продуктів, продовольчої сировини та супутніх матеріалів на організм людини; (Абзац другий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

біологічно активна харчова добавка — спеціальний харчовий продукт, призначений для вживання або введення в межах фізіологічних норм до раціонів харчування чи харчових продуктів з метою надання їм дієтичних, оздоровчих, профілактичних властивостей для забезпечення нормальних та відновлення порушених функцій організму людини; (Абзац третій статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

державна санітарно-епідеміологічна експертиза — вид професійної діяльності органів та установ державної санітарно-епідеміологічної служби, що полягає у комплексному вивченні нової продовольчої продукції, технологій, технологічного обладнання, а також підприємств, що її виробляють, з метою виявлення небезпечних факторів у цій продукції, оцінки їх можливого шкідливого впливу та визначення ступеня створюваного ними ризику для здоров'я і життя людини; обґрунтуванні застосування відповідних санітарних норм або технічних регламентів щодо її виробництва, введення в обіг, споживання з метою попередження, зменшення та усунення цього шкідливого впливу; встановленні відповідності продукції вимогам безпеки для здоров'я і життя людини; (Абзац четвертий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи — нормативний документ установленої форми, в якому визначені вимоги щодо безпеки для здоров'я і життя людини продовольчої продукції та засвідчена її безпека за умови дотримання цих вимог; (Абзац п'ятий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002; Абзац шостий статті 1 виключено на підставі Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

енергетична цінність — показник, який характеризує частку енергії, що може вивільнитися з харчових продуктів у процесі біологічного окислення і використовуватися для забезпечення фізіологічних функцій організму людини; ідентифікація — це процедура, в ході якої за документами, маркуванням, органолептичними, фізико-хімічними показниками, специфічними для даного виду продукції характеристиками і ознаками встановлюється відповідність продукції відомостям та властивостям, зазначеним у декларації про відповідність, нормативних документах або нормативно-правових актах, а також узвичаєній загальній назві даного виду продукції; (Абзац восьмий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

(Абзац дев'ятий статті 1 виключено на підставі Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

продовольча сировина — продукція рослинного, тваринного, мінерального, синтетичного чи біотехнологічного походження, що використовується для виробництва харчових продуктів; сертифікація — процедура, у ході якої (акредитований) орган документально засвідчує, що харчовий продукт або продовольча сировина відповідає встановленим вимогам; (Абзац одинадцятий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

сертифікат відповідності — документ, який підтверджує, що продовольча продукція належним чином ідентифікована і відповідає вимогам нормативних документів і нормативно-правових актів; (Абзац дванадцятий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

спеціальні харчові продукти — дієтичні, оздоровчі, профілактичні харчові продукти та біологічно активні харчові добавки, продукти дитячого харчування, харчування для спортсменів тощо; (Абзац тринадцятий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

супутні матеріали — матеріали, які використовуються в процесі виробництва, зберігання, транспортування, реалізації, пакування та маркування харчових продуктів і безпосередньо контактують з цими продуктами, але самі не придатні для споживання; термін придатності харчового продукту — проміжок календарного часу, визначений виробником цього продукту, протягом якого, у разі додержання відповідних умов зберігання, якісні показники та показники безпеки цього продукту повинні відповідати вимогам нормативних документів та нормативно-правових актів; (Абзац п'ятнадцятий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

харчова добавка — природна чи синтетична речовина, яка спеціально вводить у харчовий продукт для надання йому бажаних властивостей; харчовий продукт — будь-який продукт, що в натуральному вигляді чи після відповідної обробки вживається людиною у їжу або для пиття; якість харчового продукту — сукупність властивостей харчового продукту, що визначає його здатність

забезпечувати потреби організму людини в енергії, поживних та смакоароматичних речовинах, стабільність складу і споживчих властивостей протягом терміну придатності; (Абзац вісімнадцятий статті 1 в редакції Закону № 191--IV (191--15) від 24.10.2002.)

харчова цінність харчового продукту — провідний показник якості харчового продукту, який визначає ступінь його відповідності оптимальним потребам людини в основних харчових речовинах та енергії (білки, жири, вуглеводи, мікро- та макроелементи тощо); (Абзац дев'ятнадцятий статті 1 в редакції Закону № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

продовольча продукція — харчові продукти, продовольча сировина та супутні матеріали; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

показники безпеки продовольчої продукції — науково обгрунтовані показники вмісту (гранично допустимі межі впливу) у зазначеній продукції шкідливих для здоров'я і життя людини компонентів чи речовин хімічного, біологічного, радіаційного та будь-якого іншого походження, недотримання яких призводить до шкідливого впливу на здоров'я людини; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

показники якості харчових продуктів і продовольчої сировини — комплекс ознак і властивостей, притаманних кожному виду харчового продукту чи продовольчої сировини, що визначають його харчову цінність і споживчі властивості та дають можливість ідентифікувати конкретний харчовий продукт чи продовольчу сировину; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

нові харчові продукти (нова продовольча сировина) — харчові продукти та продовольча сировина, які: (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

вперше розроблені (отримані) в Україні і для яких ще не встановлено показників якості та безпеки; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

виготовлені з використанням харчових компонентів, що раніше в аналогічному харчовому продукті не використовувалися, або склад таких компонентів змінено, у тому числі методами генної інженерії; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

вироблені за новою технологією, що істотно змінює їх фізико-хімічні, та/або органолептичні показники, та/або харчову цінність; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.) вперше ввозяться на митну

територію України; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

фальсифікована продовольча продукція — харчові продукти чи продовольча сировина, яким з корисливою метою надано зовнішнього вигляду та/або окремих властивостей певного виду продукції і які не можуть бути ідентифіковані як ті, за які вони видаються; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

неякісна продовольча продукція — продовольча продукція, якісні показники та споживчі властивості якої не відповідають зазначеним у декларації про відповідність, нормативних документах чи нормативно-правових актах, а також продовольча продукція, якість якої не може задовольнити потреб споживача у задекларованому обсязі; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

небезпечна продовольча продукція — продовольча продукція, показники безпеки якої не відповідають встановленим в Україні для даного виду продукції або зазначеним у декларації про відповідність, нормативних документах та нормативно-правових актах, а також продовольча продукція, споживання (використання) якої пов'язане з підвищеним ризиком для здоров'я і життя людини; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

неправильно маркована продукція — харчові продукти і продовольча сировина, щодо яких порушено встановлені законодавством вимоги маркування; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

санітарно-епідеміологічний сертифікат (далі — гігієнічний сертифікат) — разовий документ, виданий органами та установами державної санітарно-епідеміологічної служби, що підтверджує безпеку для здоров'я та життя людини окремих партій (одиниць) харчових продуктів та продовольчої сировини; (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

технічний регламент — нормативно-правовий акт, затверджений Кабінетом Міністрів України, в якому для конкретного виду продовольчої продукції встановлюються показники якості та показники безпеки для здоров'я і життя людини, тварин або рослин та охорони довкілля, правила маркування і введення продукції в обіг, а також порядок підтвердження відповідності та визначені повноваження органів, які здійснюють контроль за продукцією. (Статтю 1 доповнено абзацом згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

Законодавство України про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини

Законодавство України про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів України. Дія цього Закону не поширюється на харчові продукти та продовольчу сировину, що містять генетично модифіковані компоненти, а також на тютюн і тютюнові вироби. (Статтю 2 доповнено частиною другою згідно із Законом № 191—IV (191—15) від 24.10.2002.)

Основні засади державної політики щодо забезпечення якості та безпеки харчових продуктів і продовольчої сировини

Основними засадами державної політики щодо забезпечення якості та безпеки харчових продуктів і продовольчої сировини є: пріоритетність збереження і зміцнення здоров'я людини та визнання її права на якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини; створення гарантій безпеки для здоров'я людини під час виготовлення, ввезення, транспортування, зберігання, реалізації, використання, споживання, утилізації або знищення харчових продуктів і продовольчої сировини; державний контроль і нагляд за їх виробництвом, переробкою, транспортуванням, зберіганням, реалізацією, використанням, утилізацією або знищенням, які забезпечують збереження довкілля; ввезенням в Україну; (Абзац четвертий статті 3 із змінами, внесеними

Домашнє завдання

1. Опрацювати конспект
2. Дати відповідь на питання (письмово)
 - Дайте визначення «сертифікат відповідності-це...»?
 - Що є основними засадами державної політики щодо забезпечення якості та безпеки харчових продуктів і продовольчої сировини?